

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 25 marca 2021 r.

w sprawie E-3/20

Rząd Norwegii reprezentowany przez Ministerstwo Zdrowia i Usług Opiekuńczych (*Helse- og omsorgsdepartementet*) przeciwko Anniken Jenny Lindberg*(Swoboda przepływu osób – Dyrektywa 2005/36/WE – Uznawanie kwalifikacji zawodowych – Dostęp do zawodu lekarza dentysty – Automatyczne uznawanie)*

(2021/C 303/07)

W sprawie E-3/20 rząd Norwegii reprezentowany przez Ministerstwo Zdrowia i Usług Opiekuńczych (*Helse- og omsorgsdepartementet*) przeciwko Anniken Jenny Lindberg – WNIOSEK skierowany do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Sąd Najwyższy Norwegii (*Norges Høyesterett*), dotyczący wykładni dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zwłaszcza art. 21, po dostosowaniu do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Trybunał, w składzie Páll Hreinsson — prezes, Per Christiansen (sprawozdawca) i Bernd Hammermann, sędziowie, wydał w dniu 25 marca 2021 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Aby skorzystać z automatycznego uznawania kwalifikacji przewidzianego w art. 21 ust. 1 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, wnioskodawca musi mieć wszystkie świadectwa załączane do dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wymienione w załączniku V do dyrektywy, zgodnie z wymogami państwa pochodzenia dla danego zawodu.
2. Art. 28 i 31 Porozumienia EOG należy interpretować w ten sposób, że państwo przyjmujące ma obowiązek przeprowadzenia indywidualnej oceny wiedzy oraz wykształcenia potwierdzonych kwalifikacjami zawodowymi wnioskodawcy również wtedy, gdy wnioskodawca ubiega się o dostęp do zawodu należącego do kategorii zawodów, w przypadku których obowiązują skoordynowane minimalne wymogi w zakresie wykształcenia, ale nie spełnia warunków określonych w art. 10 lub 21 dyrektywy 2005/36/WE.
3. Przy przeprowadzaniu indywidualnej oceny wiedzy oraz umiejętności wnioskodawcy państwo przyjmujące musi porównać wszystkie dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji oraz doświadczenie wnioskodawcy z własnymi wymogami dotyczącymi wykonywania danego zawodu. Jeśli wiedza i kwalifikacje wnioskodawcy poświadczone dyplomem oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym nie są równoważne lub tylko częściowo odpowiadają tym wymaganiom przez państwo przyjmujące, musi ono określić jakiego rodzaju wykształcenia brakuje wnioskodawcy, aby mógł ukończyć lub uzupełnić swoje kształcenie.
4. To, że wnioskodawca nie ma pełnego dostępu do danego zawodu w państwie pochodzenia, nie może mieć decydującego znaczenia przy ocenianiu czy może on uzyskać dostęp do tego samego zawodu w państwie przyjmującym.